

Vrouwenmacht (1988)

Sieth Delhaas

Bijeen, december 1988

Een middag in februari 1986. Een college feministische theologie in Nijmegen. Wij – meest middelbare vrouwen – zijn in een enthousiaste stemming: Cory Aquino heeft in de Filippijnen de macht overgenomen van dictator Marcos. Een stukje van onze droom, van hoe wij vrouwen het anders zouden doen in de wereld, is werkelijkheid geworden.

Twee jaar later spreek ik met Berthy Thomas-Korvinus, lid van de kommissie mensenrechten Buitenlands beleid, over diezelfde Cory. Ze is net terug van de Filippijnen waar ze ons land heeft vertegenwoordigd op een vrouwentribunaal, georganiseerd door 150 vrouwenorganisaties in de Filippijnen.

Vertegenwoordigers van miljoenen vrouwen hebben daar Cory Aquino verantwoordelijk gesteld voor het toenemend geweld tegen vrouwen tijdens haar bewind.

Een vrouw die macht verwerft en deze op een positieve manier ten bate van haar medemensen gaat gebruiken? Een droom!

En vandaag is het dus aan ons om te luisteren naar onze zusters, die Aquino ter verantwoording roepen. Omdat ze het niet verdragen dat in de naam van deze vrouw meisjes door mannen, die in haar dienst staan, worden verkracht, met dolken bewerkt en in stukken gehakt. Mannen die heten naar hun handwerk: 'Tad Tad', letterlijk: in stukjes hakken. Mannen kunnen het zich permitteren onder het regime van een-vrouw-op-een-voetstuk andere vrouwen af te straffen, omdat zij haar leven willen inrichten zoals vrouwen dat belangrijk vinden. Vrouwen die onder Aquino de nieuwe democratische ruimte gingen benutten, bleken bedreigend te zijn. Geweld van man en macht was het antwoord.

Als ik dit schrijf keert minister Bukman terug uit Suriname van een overleg over ontwikkelingshulp. Die hulp werd enkele jaren geleden door Nederland gestopt om minder moorden en minder wreedheid dan nu in de Filippijnen het leven ontwrichten. Hoe reageren vrouwen en haar organisaties in Nederland op de vraag van haar Filipijnse zusters? Juist: met vrouw en macht zich wenden tot de minister en vragen om stopzetting van ontwikkelingshulp aan de Filippijnen zolang het geweld tegen vrouwen aanhoudt. En tegelijk een brief naar mevrouw Aquino, want zij moet weten dat de vrouwen in Manilla niet tevergeefs haar stem verheffen.

